

forslaget har sat sig, maa vi ikke være altfor blødhjertede over for de enkelte, som Lovforslaget eventuelt vil komme til at ramme.

En anden Betænkighed, som har været fremdraget under Forhandlingen i Gaar, og som ogsaa falder ind under den Betragtning, at man her vil ramme haardt, angaar Bestemmelsen i § 12 om, at der ikke maa oprettes private Slagterier i de Købstæder, hvor der ved denne Lovs Ikrafttræden allerede er oprettet offentlige Slagtehus, og at de private Slagterier, som allerede ere indrettede ved Lovens Emanation i disse Kommuner, fremtidig skulle betale en Afgift til Kommunen, naar de forhandle Kød i vedkommende Kommune. Det er selvfølgelig ogsaa et af de Forhold, hvor man rammer en og anden, men jeg vil dog her fremhæve, at det drejer sig kun om 10 Købstæder, hvor der er oprettet offentlige kommunale Slagtehus, og det tør vist siges, at Trangen til flere Slagtehus i disse Kommuner ikke er overdreven stærk, idet der, i alt Fald i de fleste af disse Kommuner, allerede eksisterer andre Slagterier, saa det tør hævdes, at Trangen til yderligere Slagterier i disse Kommuner ikke er saa overvættens stor. Derimod er dette Punkt om Afgiften, som skal svares af vedkommende Slagteri til den Kommune, hvori det ligger, et Punkt, som ganske vist maa tages under nærmere Overvejelse. Det ærede Medlem for Randers Amts 3dje Valgkreds (Bjerre) havde dette Spørgsmaal fremme. Jeg tror nu, at han maaske noget havde misforstaaet Lovforslaget paa dette Omraade. Men det er ganske forklarligt, da Udtrykkene ere noget utydelige. Jeg forstaaer i hvert Fald Lovforslaget saaledes, at det er ikke for Indførslen af Kød til vedkommende Slagteri, der skal betales Afgift, men det er Forhandlingen i vedkommende Kommune, for hvilken der skal betales Afgift. Altsaa vedkommende Slagteri i den Kommune, hvor der findes offentligt Slagtehus, kan frit udføre til de 9 andre Kommuner, som jeg omtalte, hvor der findes offentligt Slagtehus ved Siden af private Slagterier, men det kan kun ikke forhandle Kød i den Kommune, hvori det ligger, uden at betale en Afgift. Som sagt, det er et af de Punkter, som sikkert bør tages under nærmere Overvejelse. Forslaget er jo fremgaaet af Billighedshensyn mod Kommunerne og af finansielle Hensyn, idet man har ment, det ellers vilde være ret dyrt,

naar Statskassen skulde erstatte ogsaa disse Tab.

Af yderligere Indvendinger mod Loven skal jeg nævne en Indvending, som fremkom fra det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle), foruden den Indvending, jeg allerede har omtalt, som berørte de mindre Slagterier. Det ærede Medlem omtalte, at Pølsefabrikationen efter Instruksens § 8 vilde blive umuliggjort for Kjøbenhavns Vedkommende. Det refererer sig jo ogsaa til § 10, som giver Kjøbenhavn en Særstilling for Indførsel af Svin. Jeg skal her kun bemærke, at en saadan Undtagelse i Loven naturligvis ikke er heldig, men man har ment, at saavel Producenterne i Omegnen af Kjøbenhavn som Konsumenterne her i Kjøbenhavn havde en billig Fordring paa, at der blev taget Hensyn til de aktuelle Forhold, de Forhold, som have eksisteret, og som eksistere i Øjeblikket, og at radikale Forandringer i disse Forhold saavel vilde medføre store Tab for Landboerne i Kjøbenhavns Omegn som medføre Ubehageligheder for Kjøbenhavns Beboere. Men det er naturligvis altid vanskeligt, naar man giver en Lov for hele Landet, at give en enkelt Kommune en Særstilling, og jeg erkender ogsaa, at det er et af de Punkter, som bør tages under Overvejelse. Naar det ærede Medlem særlig henpegede paa Instruksens § 8, som omhandler Trikinundersøgelser, vil jeg dertil sige, at der staar udtrykkelig i Betænkningen, at Instruksen kun maa betragtes som et Udkast, og jeg har kun ladet Instruksen aftrykke i Følge med Betænkningen. Jeg indrømmer fuldt ud, at Instruksen i den Form, hvori den foreligger, ikke kan accepteres helt igennem, tværtimod der er sikkert en hel Del Forandringer af gøre, og der vil altsaa ogsaa det Spørgsmaal, som her er fremdraget af det ærede Medlem, kunne komme under Overvejelse. Jeg tror, at en Instruks her vilde blive et ret vanskeligt Arbejde at udføre, og for Landbrugsministerens Vedkommende gruer jeg lidt for at skulle udarbejde en sliq Instruks, idet det nok skal vise sig at være et svært Arbejde at skaffe Ret og Skel til alle Sider og dog holde sig Lovens Formaal for Øje. Der bør naturligvis her søges sagkyndig Assistance, saa at Instruksen kommer til at gaa i Trit med Lovforslaget uden derfor at lægge Landets Befolkning altfor store Hindringer i Vejen for deres Erhverv.

Om Bestemmelserne i § 8 ønsker jeg at gøre nogle Bemærkninger. I § 8 om-